

¹Zedekia war einundzwanzig Jahre alt, da er König ward und regierte elf Jahre zu Jerusalem. Seine Mutter hieß Hamutal, eine Tochter Jeremia's zu Libna.²Und er tat was dem HERRN übel gefiel, gleich wie Jojakim getan hatte.³Denn es ging des HERRN Zorn über Jerusalem und Juda, bis er sie von seinem Angesicht verwarf. Und Zedekia fiel ab vom König zu Babel.⁴Aber im neunten Jahr seines Königreichs, am zehnten Tage des zehnten Monats, kam Nebukadnezar, der König zu Babel, samt all seinem Heer wider Jerusalem, und sie belagerten es und machten Bollwerke ringsumher.⁵Und blieb also die Stadt belagert bis ins elfte Jahr des Königs Zedekia.⁶Aber am neunten Tage des vierten Monats nahm der Hunger überhand in der Stadt, und hatte das Volk überhand in der Stadt, und hatte das Volk vom Lande nichts mehr zu essen.⁷Da brach man in die Stadt; und alle Kriegersleute gaben die Flucht und zogen zur Stadt hinaus bei der Nacht auf dem Wege durch das Tor zwischen den zwei Mauern, der zum Garten des Königs geht. Aber die Chaldäer lagen um die Stadt her.⁸Und da diese zogen des Weges zum blachen Feld, jagte der Chaldäer Heer dem König nach und ergriffen Zedekia in dem Felde bei Jericho; da zerstreute sich all sein Heer von ihm.⁹Und sie fingen den König und brachten ihn hinauf zum König zu Babel gen Ribla, das im Lande Hamath liegt, der sprach ein Urteil über ihn.¹⁰Allda ließ der König zu Babel die Söhne Zedekias vor seinen Augen erwürgen und erwürgte alle Fürsten Juda's zu Ribla.¹¹Aber Zedekia ließ er die Augen ausstechen und ließ ihn mit zwei Ketten binden, und führte ihn also

¹كَانَ صِدْقِيَّا ابْنُ إِحْدَى وَعِشْرِينَ سَنَةً جِينَ مَلَكٍ، وَمَلَكَ إِحْدَى عَشْرَةَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ، وَاسْمُ أُمِّهِ حَمِيصَلُّ بِنْتُ إِرَمِيَا مِنْ لَيْثَةَ. ²وَعَمِلَ الشَّرَّ فِي عَيْنِي الرَّبِّ حَسَبَ كُلِّ مَا عَمِلَ يَهُوَيَاقِيمُ. ³لَأَنَّهُ لِأَجْلِ غَضَبِ الرَّبِّ عَلَيَّ أُورُشَلِيمَ وَيَهُودًا حَتَّى طَرَحَهُمْ مِنْ أَمَامِ وَجْهِهِ. وَكَانَ أَنَّ صِدْقِيَّا تَمَرَّدَ عَلَيَّ مَلِكِ بَابِلَ. ⁴وَفِي السَّنَةِ الثَّاسِعَةِ لِمُلْكِهِ فِي الشَّهْرِ الْعَاشِرِ فِي عَاشِرِ الشَّهْرِ جَاءَ تَبُوحْدَنْصَرُ مَلِكِ بَابِلَ هُوَ وَكُلُّ جَيْشِهِ عَلَيَّ أُورُشَلِيمَ وَتَرَلُّوا عَلَيْهَا وَتَبَوَّأَ عَلَيْهَا أُبْرَاجًا حَوْلَئِهَا. ⁵فَدَخَلَتِ الْمَدِينَةُ فِي الْحِصَارِ إِلَى السَّنَةِ الْحَادِيَةِ عَشْرَةَ لِمَلِكِ صِدْقِيَّا. ⁶فِي الشَّهْرِ الرَّابِعِ فِي تَاسِعِ الشَّهْرِ اسْتَدَّ الْجُوعُ فِي الْمَدِينَةِ وَلَمْ يَكُنْ خُبْزٌ لِسَعْبِ الْأَرْضِ. ⁷فَتَغَرَّتِ الْمَدِينَةُ وَهَرَبَ كُلُّ رَجَالِ الْقِتَالِ وَخَرَجُوا مِنَ الْمَدِينَةِ لَيْلًا فِي طَرِيقِ الْبَابِ بَيْنَ السُّورَيْنِ اللَّذَيْنِ عِنْدَ جَنَّةِ الْمَلِكِ، وَالْكَلدَانِيُّونَ عِنْدَ الْمَدِينَةِ حَوْلَئِهَا، فَدَهَبُوا فِي طَرِيقِ الْبَرِّيَّةِ. ⁸فَتَبِعَتْ جُيُوشُ الْكَلدَانِيِّينَ الْمَلِكَ، فَأَذْرَكُوا صِدْقِيَّا فِي بَرِّيَّةِ أَرِبْحَا، وَتَفَرَّقَ كُلُّ جَيْشِهِ عَنْهُ. ⁹فَأَحْذُوا الْمَلِكَ وَأَضْعَدُوهُ إِلَى مَلِكِ بَابِلَ إِلَى رِبْلَةَ فِي أَرْضِ حَمَاةَ، فَكَلَّمَهُ بِالْقِصَاءِ عَلَيْهِ. ¹⁰فَقَتَلَ مَلِكُ بَابِلَ بَنِي صِدْقِيَّا أَمَامَ عَيْنَيْهِ، وَقَتَلَ أَيْضًا كُلَّ رُؤَسَاءِ يَهُودًا فِي رِبْلَةَ ¹¹وَأَعْمَى عَيْنِي صِدْقِيَّا وَفَقِدَهُ بِسِلْسِلَتَيْنِ مِنْ نُحَاسٍ وَجَاءَ بِهِ مَلِكُ بَابِلَ إِلَى بَابِلَ، وَجَعَلَهُ فِي السَّجْنِ إِلَى يَوْمِ وَقَاتِهِ. ¹²وَفِي الشَّهْرِ الْخَامِسِ فِي عَاشِرِ الشَّهْرِ وَهِيَ السَّنَةُ الثَّاسِعَةُ عَشْرَةَ لِمَلِكِ تَبُوحْدَنْصَرُ مَلِكِ بَابِلَ جَاءَ تَبُورَزَادَانُ رَئِيسُ الشَّرْطِ الَّذِي كَانَ يَقِفُ أَمَامَ مَلِكِ بَابِلَ إِلَى أُورُشَلِيمَ، ¹³وَأَخْرَقَ بَيْتَ الرَّبِّ وَبَيْتَ الْمَلِكِ وَكُلَّ بُيُوتِ أُورُشَلِيمَ وَكُلَّ بُيُوتِ الْعُظَمَاءِ. أَخْرَقَهَا بِالنَّارِ ¹⁴وَكُلَّ أَسْوَارِ أُورُشَلِيمَ مُسْتَدِيرًا هَدَمَهَا كُلَّ جَيْشِ الْكَلدَانِيِّينَ الَّذِي مَعَ رَئِيسِ الشَّرْطِ. ¹⁵وَسَبَى تَبُورَزَادَانُ رَئِيسُ الشَّرْطِ بَعْضًا مِنْ فُقَرَاءِ الشَّعْبِ وَبَقِيَّةَ الشَّعْبِ الَّذِينَ بَقُوا فِي الْمَدِينَةِ وَالْهَارِبِينَ الَّذِينَ سَقَطُوا إِلَى مَلِكِ بَابِلَ وَبَقِيَّةَ الْجُمْهُورِ. ¹⁶وَلَكِنَّ تَبُورَزَادَانَ رَئِيسَ الشَّرْطِ أَبْقَى مِنْ مَسَاكِينِ الْأَرْضِ كَرَامِيْنَ وَقَلَّاجِينَ. ¹⁷وَكَسَّرَ الْكَلدَانِيُّونَ أَعْمِدَةَ النُّحَاسِ الَّتِي لِبَيْتِ الرَّبِّ وَالْقَوَاعِدَ وَبَحَرَ النُّحَاسِ الَّذِي فِي بَيْتِ الرَّبِّ وَحَمَلُوا كُلَّ نُّحَاسِيهَا إِلَى بَابِلَ. ¹⁸وَأَحْذُوا الْقُدُورَ وَالرُّفُوشَ وَالْمَقَاصِ وَالْمَتَاصِحَ وَالصُّخُونَ وَكُلَّ آيَةِ النُّحَاسِ الَّتِي كَانُوا يَخْدُمُونَ بِهَا. ¹⁹وَأَحَذَ رَئِيسُ الشَّرْطِ الطُّسُوسَ وَالْمَجَامِرَ

der König zu Babel gen Babel und legte ihn ins Gefängnis, bis daß er starb.¹² Am zehnten Tage des fünften Monats, welches ist das neunzehnte Jahr Nebukadnezars, des Königs zu Babel, kam Nebusaradan, der Hauptmann der Trabanten, der stets um den König zu Babel war gen Jerusalem{~}¹³ und verbrannte des HERRN Haus und des Königs Haus und alle Häuser zu Jerusalem; alle großen Häuser verbrannte er mit Feuer.¹⁴ Und das ganze Heer der Chaldäer, so bei dem Hauptmann war, riß um alle Mauern zu Jerusalem ringsumher.¹⁵ Aber das arme Volk und andere Volk so noch übrig war in der Stadt, und die zum König zu Babel fielen und das übrige Handwerksvolk führte Nebusaradan, der Hauptmann, gefangen weg.¹⁶ Und vom armen Volk auf dem Lande ließ Nebusaradan, der Hauptmann, bleiben Weingärtner und Ackerleute.¹⁷ Aber die ehernen Säulen am Hause des HERRN und das Gestühl und das eiserne Meer am Hause des HERRN zerbrachen die Chaldäer und führten all das Erz davon gen Babel.¹⁸ Und die Kessel, Schaufeln, Messer, Becken, Kellen und alle ehernen Gefäße, die man im Gottesdienst pflegte zu brauchen, nahmen sie weg.¹⁹ Dazu nahm der Hauptmann, was golden und silbern war an Bechern, Räuchtöpfen, Becken, Kesseln, Leuchtern, Löffeln und Schalen.²⁰ Die zwei Säulen, das Meer, die Zwölf ehernen Rinder darunter und die Gestühle, welche der König Salomo hatte lassen machen zum Hause des HERRN, alles dieses Gerätes aus Erz war unermeßlich viel.²¹ Der zwei Säulen aber war eine jegliche achtzehn Ellen

وَالْمَتَاصِحَ وَالْعُدُورَ وَالْمَتَائِرَ وَالصُّحُونَ وَالْأَفْدَاحَ، مَا كَانَ مِنْ ذَهَبٍ قَالِدَهُبَ، وَمَا كَانَ مِنْ فِصَّةٍ قَالِفِصَّةٍ.²⁰ وَالْعُمُودَيْنِ وَالْبَحْرَ الْوَاحِدَ وَالْإِثْنَيْ عَشَرَ تَوْرًا مِنْ نُحَاسٍ الَّتِي تَحْتَ الْقَوَاعِدِ الَّتِي عَمَلَهَا الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ لِبَيْتِ الرَّبِّ. لَمْ يَكُنْ وَرُنُّ لِنُحَاسٍ كُلِّ هَذِهِ الْأَدْوَابِ.²¹ أَمَّا الْعُمُودَانِ فَكَانَ طَوْلُ الْعُمُودِ الْوَاحِدِ ثَمَانِيَةَ عَشْرَةَ ذِرَاعًا، وَحَيْطُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ ذِرَاعًا يُحِيطُ بِهِ وَغِلْطُهُ أَرْبَعُ أَصَابِعَ وَهُوَ أَجُوفٌ.²² وَعَلَيْهِ تَأَجُّ مِنْ نُحَاسٍ، وَإِرْتِفَاعُ التَّاجِ الْوَاحِدِ خَمْسُونَ أَدْرَعًا. وَعَلَى التَّاجِ خَوَالِيهِ سَبِكَةٌ وَرُمَّانَاتٌ، الْكُلُّ مِنْ نُحَاسٍ. وَمِثْلُ ذَلِكَ لِلْعُمُودِ الثَّانِيَةِ وَالرَّمَامَاتِ.²³ وَكَانَتِ الرَّمَامَاتُ سِتًّا وَتَسْعِينَ لِلْجَانِبِ. كُلُّ الرَّمَامَاتِ مِثَّةٌ عَلَى السَّبِكَةِ خَوَالِيهَا.²⁴ وَأَخَذَ رَئِيسُ الشَّرْطِ بَسْرَابَا الْكَاهِنِ الْأَوَّلِ وَصَفْقِيَا الْكَاهِنِ الثَّانِيِ وَخَارِسِي الْبَابِ الثَّلَاثَةِ.²⁵ وَأَخَذَ مِنَ الْمَدِينَةِ حَصِيًّا وَاجِدًا كَانَ وَكَيْلًا عَلَى رِجَالِ الْحَرْبِ، وَسَبْعَةَ رِجَالٍ مِنَ الَّذِينَ يَنْطُرُونَ وَجْهَ الْمَلِكِ الَّذِينَ أُجِدُوا فِي الْمَدِينَةِ، وَكَاتِبَ رَئِيسِ الْجُنْدِ الَّذِي كَانَ يَجْمَعُ شَعْبَ الْأَرْضِ لِلتَّحْدِيدِ، وَسِتِّينَ رَجُلًا مِنَ شَعْبِ الْأَرْضِ الَّذِينَ أُجِدُوا فِي وَسْطِ الْمَدِينَةِ.²⁶ أَخَذَهُمْ بُورَزَادَانُ رَئِيسُ الشَّرْطِ وَسَارَ بِهِمْ إِلَى مَلِكِ بَابِلَ إِلَى رَبْلَةَ،²⁷ فَصَرَّهْمُ مَلِكُ بَابِلَ وَقَتَلَهُمْ فِي رَبْلَةَ فِي أَرْضِ حَمَاةَ. فَسَبَى يَهُودًا مِنْ أَرْضِهِ.²⁸ هَذَا هُوَ الشَّعْبُ الَّذِي سَبَاهُ بُتُوخْدَتَصَّرُ فِي السَّنَةِ السَّابِعَةِ. مِنَ الْيَهُودِ ثَلَاثَةُ آلَافٍ وَثَلَاثَةُ وَعِشْرُونَ.²⁹ وَفِي السَّنَةِ الثَّامِنَةِ عَشْرَةَ لِبْتُوْحْدَتَصَّرُ سُبِيَّ مِنْ أَوْشَلِيمَ ثَمَانُ مِئَةٍ وَأِثْنَانِ وَثَلَاثُونَ نَفْسًا.³⁰ فِي السَّنَةِ الثَّلَاثَةِ وَالْعِشْرِينَ لِبْتُوْحْدَتَصَّرُ سَبَى بُورَزَادَانُ رَئِيسُ الشَّرْطِ مِنَ الْيَهُودِ سَبْعَ مِئَةٍ وَخَمْسًا وَأَرْبَعِينَ نَفْسًا. جُمْلَةُ النَّفُوسِ أَرْبَعَةُ آلَافٍ وَسِتُّ مِئَةٍ.³¹ وَفِي السَّنَةِ السَّابِعَةِ وَالثَّلَاثِينَ لِسَبَى يَهُوَيَاكِينَ، فِي الشَّهْرِ الثَّانِيِ عَشَرَ فِي الْخَامِسِ وَالْعِشْرِينَ مِنَ الشَّهْرِ، رَفَعَ أُوْبُلُ مَرُودُحُ مَلِكُ بَابِلَ فِي سَبَةِ تَمَلِكِهِ رَأْسَ يَهُوَيَاكِينَ مَلِكِ يَهُودَا، وَأَخْرَجَهُ مِنَ السِّجْنِ³² وَكَلَّمَهُ بِخَيْرٍ، وَجَعَلَ كُرْسِيَّهُ فَوْقَ كُرْسِيِّ الْمُلُوكِ الَّذِينَ مَعَهُ فِي بَابِلَ.³³ وَعَبَّرَ تِيَابَ سِجْنِهِ وَكَانَ يَأْكُلُ دَائِمًا الْخُبْزَ أَمَامَهُ كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِهِ.³⁴ وَوَطِيقَتُهُ وَطِيقَةُ دَائِمَةٍ تُعْطَى لَهُ مِنْ عِنْدِ مَلِكِ بَابِلَ، أَمْرٌ كُلَّ يَوْمٍ يَوْمِهِ إِلَى يَوْمٍ وَقَاتِهِ كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِهِ.

hoch, und eine Schnur, zwölf Ellen lang, reichte um sie her, und war eine jegliche vier Finger dick und inwendig hohl;²² und stand auf jeglicher ein eherner Knauf, fünf Ellen hoch, und ein Gitterwerk und Granatäpfel waren an jeglichem Knauf ringsumher, alles ehern; und war eine Säule wie die andere, die Granatäpfel auch.²³ Es waren der Granatäpfel sechsundneunzig daran, und aller Granatäpfel waren hundert an einem Gitterwerk rings umher.²⁴ Und der Hauptmann nahm den obersten Priester Seraja und den Priester Zephanja, den nächsten nach ihm, und die drei Torhüter²⁵ und einen Kämmerer aus der Stadt, welcher über die Kriegersleute gesetzt war, und sieben Männer, welche um den König sein mußten, die in der Stadt gefunden wurden, dazu den Schreiber des Feldhauptmanns, der das Volk im Lande zum Heer aufbot, dazu sechzig Mann Landvolks, so in der Stadt gefunden wurden:²⁶ diese nahm Nebusaradan, der Hauptmann, und brachte sie dem König zu Babel gen Ribla.²⁷ Und der König zu Babel schlug sie tot zu Ribla, das im Lande Hamath liegt. Also ward Juda aus seinem Lande weggeführt.²⁸ Dies ist das Volk, welches Nebukadnezar weggeführt hat: im siebenten Jahr dreitausend und dreiundzwanzig Juden;²⁹ Im achtzehnten Jahr aber des Nebukadnezars achthundert und zweiunddreißig Seelen aus Jerusalem;³⁰ und im dreiundzwanzigsten Jahr des Nebukadnezars führte Nebusaradan, der Hauptmann, siebenhundert und fünfundvierzig Seelen

weg aus Juda. Alle Seelen sind viertausend und sechshundert.³¹ Aber im siebenunddreißigsten Jahr, nachdem Jojachin, der König zu Juda, weggeführt war, am fünfundzwanzigsten Tage des zwölften Monats, erhob Evil-Merodach, der König zu Babel, im Jahr, da er König ward, das Haupt Jojachins, des Königs in Juda, und ließ ihn aus dem Gefängnis³² und redete freundlich mit ihm und setzte seinen Stuhl über der Könige Stühle, die bei ihm zu Babel waren,³³ und wandelte ihm seines Gefängnisses Kleider, daß er vor ihm aß stets sein Leben lang.³⁴ Und ihm ward stets sein Unterhalt vom König zu Babel gegeben, wie es ihm verordnet war, sein ganzes Leben lang bis an sein Ende.